

BABIN (1) ai

I sg f babiną.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik dzierżawczy od „baba” ‘kobieta czuwająca przy położnicach, pomagająca przy porodach; położna, akuszerka’: Także wychodzi [dziecię] z żywota za pomocą babiną/ aż dokończa wynidzie
FalZioł V 16c.

LZ